Eiropas Savienības
Oficiālais Vēstnesis

LV
L sērija

2023/2135

11.10.2023.

PADOMES LĒMUMS (KĀDP) 2023/2135

(2023. gada 9. oktobris)

par ierobežojošiem pasākumiem sakarā ar darbībām, kas apdraud Sudānas stabilitāti un politisko pāreju

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 29. pantu,

ņemot vērā Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padome 2005. gada 30. maijā pieņēma Kopējo nostāju 2005/411/KĀDP ([1]), kas vienā juridiskā instrumentā integrēja ar Padomes Kopējo nostāju 2004/31/KĀDP ([2]) noteiktos pasākumus un pasākumus, kuri jāīsteno saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju (ANO DPR) 1591 (2005).

(2) Padome 2011. gada 18. jūlijā pieņēma Lēmumu 2011/423/KĀDP ([3]) par ierobežojošiem pasākumiem pret Sudānu un Dienvidsudānu.

(3) Padome 2014. gada 10. jūlijā pieņēma Lēmumu 2014/450/KĀDP ([4]), ar ko vienā juridiskā dokumentā iekļāva ierobežojošos pasākumus, kuri noteikti ar Lēmumu 2011/423/KĀDP, ciktāl šie pasākumi attiecās uz Sudānu.

(4) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome 2023. gada 15. aprīlī nāca klajā ar paziņojumu, kurā tā pauda dziļas bažas par militārajām sadursmēm starp Sudānas bruņotajiem spēkiem un Ātrā atbalsta spēkiem. Drošības padomes locekļi mudināja puses nekavējoties pārtraukt karadarbību un atjaunot mieru un aicināja visus aktorus atgriezties pie dialoga, lai atrisinātu pašreizējo krīzi Sudānā. Drošības padomes locekļi arī uzsvēra, cik svarīgi ir saglabāt piekļuvi humānajai palīdzībai.

(5) Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos ("Augstais pārstāvis") 2023. gada 19. aprīlī Savienības vārdā nāca klajā ar paziņojumu par jaunākajām norisēm Sudānā, kurā Savienība un tās dalībvalstis stingri nosodīja kaujas, kas notiek starp Sudānas bruņotajiem spēkiem un Ātrā atbalsta spēkiem. Minētajā paziņojumā bija norādīts, ka karadarbības uzliesmojums apdraud centienus atjaunot pāreju uz civilpersonu vadītu demokrātisku valdību. Savienība aicināja visus aktorus ievērot starptautiskās humanitārās tiesības un nekavējoties bez priekšnosacījumiem izbeigt karadarbību. Savienība atzinīgi vērtēja un atbalstīja kolektīvus reģionālus un starptautiskus koordinētus starpniecības centienus, tostarp tos, kurus veic Apvienoto Nāciju Organizācija, Āfrikas Savienība, Starpvaldību attīstības iestāde un Arābu valstu līga.

(6) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome 2023. gada 2. jūnijā nāca klajā ar paziņojumu, kurā tā uzsvēra, ka pusēm ir nekavējoties jāpārtrauc karadarbība, jāatvieglo piekļuve humānajai palīdzībai un jāpanāk pastāvīga vienošanās par uguns pārtraukšanu, kā arī jāatsāk process, lai Sudānā panāktu ilgstošu, iekļaujošu un demokrātisku politisko noregulējumu.

(7) Augstais pārstāvis 2023. gada 5. jūlijā Savienības vārdā nāca klajā ar paziņojumu par jaunākajām norisēm Sudānā, kurā Savienība stingri nosodīja notiekošās kaujas un to, ka konfliktā iesaistītās puses joprojām atsakās meklēt miermīlīgu risinājumu. Savienība aicināja visus aktorus atļaut un atvieglot humānās palīdzības sniegšanu un nodrošināt visām iesaistītajām personām drošu, savlaicīgu un netraucētu piekļuvi humānās palīdzības operācijām. Savienība pauda nožēlu par cilvēku bojāeju un smagiem starptautisko tiesību, tostarp starptautisko cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību, pārkāpumiem. Savienība jo īpaši pauda bažas par ziņojumiem attiecībā uz plaša mēroga uzbrukumiem civiliedzīvotājiem un civilajām teritorijām, tostarp etniskās piederības dēļ, jo īpaši Dārfūrā,

([1]) Padomes Kopējā nostāja 2005/411/KĀDP (2005. gada 30. maijs) par ierobežojošiem pasākumiem pret Sudānu, un ar ko atceļ Kopējo nostāju 2004/31/KĀDP (OV L 139, 2.6.2005., 25. lpp.).
([2]) Padomes Kopējā nostāja 2004/31/KĀDP (2004. gada 9. janvāris) par embargo uzlikšanu ieročiem, munīcijai un militārajam aprīkojumam Sudānā (OV L 6, 10.1.2004., 55. lpp.).
([3]) Padomes Lēmums 2011/423/KĀDP (2011. gada 18. jūlijs) par ierobežojošiem pasākumiem pret Sudānu un Dienvidsudānu un ar ko atceļ Kopējo nostāju 2005/411/KĀDP (OV L 188, 19.7.2011., 20. lpp.).
([4]) Padomes Lēmums 2014/450/KĀDP (2014. gada 10. jūlijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar stāvokli Sudānā un ar ko atceļ Lēmumu 2011/423/KĀDP (OV L 203, 11.7.2014., 106. lpp.).

un par šausminošiem ziņojumiem par plaši izplatītu seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību, apzinātu nogalināšanu, piespiedu pārvietošanu un paramilitāru grupējumu nepārtraukto bruņošanos. Savienība atkārtoti uzsvēra, ka steidzami bez priekšnosacījumiem ir jāizbeidz karadarbība. Savienība norādīja, ka nekavējoties ir jāpanāk ilgstošs pamiers. Savienība arī norādīja, ka tā turpinās iesaisti ar galvenajiem partneriem, tostarp Sudānas civiliedzīvotājiem un politiķiem, kā arī pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem, lai atgrieztos pie jēgpilnām sarunām par ticamu miermīlīgu konflikta risinājumu, pamatojoties uz iekļaujošu dialogu. Savienība arī norādīja, ka tā turpinās atbalstīt kolektīvus reģionālus un starptautiski koordinētus starpniecības centienus Āfrikas Savienības un Starpvaldību attīstības iestādes vadībā, lai steidzami atjaunotu mieru un veicinātu stabilitāti un politiskā procesa atjaunošanu.

(8) Savienība 2023. gada 5. jūlija paziņojumā arī pauda gatavību apsvērt iespēju izmantot visus tās rīcībā esošos līdzekļus, tostarp ierobežojošus pasākumus, lai palīdzētu izbeigt konfliktu un veicinātu mieru.

(9) Atgādinot, ka Savienības ierobežojošie pasākumi nav represīvi, Savienība joprojām ir gatava pielāgot tās rīcībā esošo instrumentu izmantošanu jebkādai pozitīvai situācijas attīstībai uz vietas.

(10) Ņemot vērā situācijas nopietnību, ir lietderīgi pieņemt īpašu ierobežojošo pasākumu satvaru saistībā ar darbībām, kas apdraud stabilitāti un politisko pāreju Sudānā.

(11) Padome uzsver, cik svarīgi ir izvairīties no negatīvām ierobežojošo pasākumu sekām visiem iedzīvotājiem un jau tā trauslajai Sudānas ekonomikai.

(12) Ir vajadzīga turpmāka Savienības rīcība, lai īstenotu konkrētus pasākumus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai liegtu savā teritorijā ieceļot vai to šķērsot tranzītā:

a) fiziskām personām, kuras ir atbildīgas par tādām darbībām vai politiku, kas apdraud mieru, stabilitāti vai drošību Sudānā, vai kuras tajās ir bijušas tieši vai netieši iesaistītas, kuras tās atbalsta, vai gūst labumu no tām;

b) fiziskām personām, kas kavē vai apdraud centienus atsākt politisko pāreju Sudānā;

c) fiziskām personām, kas kavē humānās palīdzības piegādi, piekļuvi tai vai tās sadali Sudānā, tostarp veicot uzbrukumus veselības un humānās palīdzības darbiniekiem un konfiscējot un iznīcinot humānās palīdzības vai veselības aprūpes infrastruktūru un līdzekļus;

d) fiziskām personām, kas plāno, vada vai veic tādas darbības Sudānā, kuras ir nopietni cilvēktiesību pārkāpumi vai aizskārumi, vai starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumi, tostarp nogalināšana un sakropļošana, izvarošana un citi smagi seksuālas un ar dzimumu saistītas vardarbības veidi, nolaupīšana un piespiedu pārvietošana;

e) fiziskām personām, kas ir saistītas ar personām, kuras norādītas saskaņā ar a) līdz d) apakšpunktu, kā uzskaitīts pielikumā.

2. Šā panta 1. punkts neuzliek nevienai dalībvalstij saistības liegt saviem valstspiederīgajiem iebraukt tās teritorijā.

3. Šā panta 1. punkts neskar gadījumus, kad dalībvalstij ir jāievēro starptautiskajās tiesībās paredzēti pienākumi, proti:

a) kā starptautiskas starpvaldību organizācijas uzņēmējvalstij;

b) kā uzņēmējvalstij, kurā tiek rīkota starptautiska konference, ko sasauc Apvienoto Nāciju Organizācija vai kas notiek tās aizbildnībā;

c) saskaņā ar daudzpusēju nolīgumu, ar ko piešķir privilēģijas un imunitāti; vai

d) saskaņā ar 1929. gada Samierināšanās Līgumu (Laterāna Pakts), ko noslēdza Svētais Krēsls (Vatikāna Pilsētvalsts) un Itālija.

4. Šā panta 3. punktu piemēro arī gadījumos, kad dalībvalsts ir Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) uzņēmējvalsts.

5. Padome tiek pienācīgi informēta par visiem gadījumiem, kad dalībvalsts piešķir atbrīvojumu, ievērojot 3. vai 4. punktu.

6. Dalībvalstis var piešķirt atbrīvojumus no 1. punktā paredzētajiem pasākumiem, ja ceļošana ir attaisnojama steidzamu humānu iemeslu dēļ vai tāpēc, lai apmeklētu starpvaldību sanāksmes un sanāksmes, ko atbalsta vai uzņem Savienība vai ko uzņem dalībvalsts, kura ir EDSO prezidējošā valsts, ja tajās noris politiskais dialogs, kas tieši sekmē ierobežojošo pasākumu politiskos mērķus, tostarp atbalstu Sudānas stabilitātei un politiskajai pārejai.

7. Dalībvalstis var arī piešķirt atbrīvojumus no pasākumiem, kas noteikti saskaņā ar 1. punktu, ja ieceļošana vai teritorijas šķērsošana tranzītā ir nepieciešama tiesvedības nolūkā.

8. Dalībvalsts, kas vēlas piešķirt 6. vai 7. punktā minētos atbrīvojumus, par to rakstiski paziņo Padomei. Atbrīvojumu uzskata par piešķirtu, ja divās darbdienās no brīža, kad saņemts paziņojums par ierosināto atbrīvojumu, viena vai vairākas dalībvalstis pret to rakstiski neiebilst. Ja viena vai vairākas dalībvalstis iebilst, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var nolemt piešķirt ierosināto atbrīvojumu.

9. Ja, ievērojot 3., 4., 6., 7. un 8. punktu, dalībvalsts atļauj pielikumā uzskaitītajām personām ieceļot savā teritorijā vai to šķērsot tranzītā, atļauja attiecas tikai uz to nolūku, kādam tā ir piešķirta, un tikai uz attiecīgo personu.

2. pants

1. Tiek iesaldēti visi līdzekļi un saimnieciskie resursi, kas ir turpmāk minēto īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē:

a) fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras, kuras ir atbildīgas par tādām darbībām vai politiku, kas apdraud mieru, stabilitāti vai drošību Sudānā, vai kuras tajās ir bijušas tieši vai netieši iesaistītas, kuras tās atbalsta, vai gūst labumu no tām;

b) fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras, kas kavē vai apdraud centienus atsākt politisko pāreju;

c) fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras, kas kavē humānās palīdzības piegādi, piekļuvi tai vai tās sadali Sudānā, tostarp veicot uzbrukumus veselības un humānās palīdzības darbiniekiem un konfiscējot un iznīcinot humānās palīdzības vai veselības aprūpes infrastruktūru un līdzekļus;

d) fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras, kas ir iesaistītas tādu darbību plānošanā, vadīšanā vai veikšanā Sudānā, kas ir cilvēktiesību pārkāpumi vai aizskārumi vai starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumi, tostarp nogalināšana un sakropļošana, izvarošana un citi smagi seksuālas un ar dzimumu saistītas vardarbības veidi, nolaupīšana un piespiedu pārvietošana;

e) fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras, kas ir saistītas ar personām, kuras norādītas saskaņā ar a) līdz d) apakšpunktu, kā uzskaitīts pielikumā.

2. Pielikumā uzskaitītajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām netiek tieši vai netieši darīti pieejami nekādi līdzekļi vai saimnieciskie resursi.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut atbrīvot konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus vai darīt pieejamus konkrētus līdzekļus vai saimnieciskos resursus saskaņā ar tādiem nosacījumiem, kādus tās uzskata par atbilstošiem, pēc tam, kad tās ir konstatējušas, ka attiecīgie līdzekļi vai saimnieciskie resursi ir:

a) vajadzīgi, lai nodrošinātu pielikumā uzskaitīto personu un to apgādājamo ģimenes locekļu pamatvajadzības, tostarp maksājumus par pārtiku, īri vai hipotekāro aizdevumu, medikamentiem un ārstēšanu, nodokļiem, apdrošināšanas prēmijām un komunālajiem pakalpojumiem;

b) paredzēti vienīgi pamatotu honorāru un izdevumu, kas saistīti ar juridisku pakalpojumu sniegšanu, atlīdzināšanai;

c) paredzēti vienīgi komisijas maksai vai apkalpošanas maksai par iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu parasto turēšanu vai pārvaldību;

d) nepieciešami ārkārtas izdevumu segšanai, ar noteikumu, ka kompetentā iestāde pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai vismaz divas nedēļas pirms atļaujas piešķiršanas ir paziņojusi pamatojumu, kāpēc tā uzskata, ka būtu jāpiešķir īpaša atļauja; vai

e) paredzēti tam, lai veiktu maksājumus tādas diplomātiskās misijas vai konsulārās pārstāvniecības vai starptautiskas organizācijas kontā, kurai ir starptautiskajās tiesībās noteikta imunitāte, vai lai veiktu maksājumus no šāda konta, ciktāl šādi maksājumi ir paredzēti izmantošanai diplomātiskās misijas vai konsulārās pārstāvniecības vai starptautiskās organizācijas oficiālajiem mērķiem.

Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par visām atļaujām, ko tā piešķīrusi saskaņā ar šo punktu, divu nedēļu laikā pēc atļaujas piešķiršanas.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut atbrīvot konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) uz līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem attiecas šķīrējtiesas nolēmums, kas ir pieņemts pirms dienas, kad 1. punktā minētā fiziskā vai juridiskā persona, vienība vai struktūra tika iekļauta pielikumā, vai pirms vai pēc minētās dienas Savienībā pieņemts tiesas vai administratīvs nolēmums vai attiecīgajā dalībvalstī izpildāms tiesas nolēmums;

b) līdzekļus vai saimnieciskos resursus izmantos vienīgi tam, lai apmierinātu prasījumus, kas izriet no šāda nolēmuma vai kas ar šādu nolēmumu atzīti par spēkā esošiem, ievērojot ierobežojumus, kuri noteikti piemērojamajos normatīvajos aktos, kuri reglamentē tādu personu tiesības, kam ir šādi prasījumi;

c) nolēmums nav pieņemts pielikumā uzskaitītas fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras labā; un

d) nolēmuma atzīšana nav pretrunā attiecīgās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai.

Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par visām atļaujām, ko tā piešķīrusi saskaņā ar šo punktu, divu nedēļu laikā pēc atļaujas piešķiršanas.

5. Šā panta 1. punkts neliedz pielikumā uzskaitītai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai veikt maksājumu, kas jāveic saskaņā ar līgumu vai vienošanos, kas tika noslēgti, vai saistību, kas radusies pirms dienas, kad šāda fiziska vai juridiska persona, vienība vai struktūra tika iekļauta sarakstā, ar noteikumu, ka attiecīgā dalībvalsts ir konstatējusi, ka maksājumu tieši vai netieši nesaņem 1. punktā minētā fiziskā vai juridiskā persona, vienība vai struktūra.

6. Šā panta 2. punktu nepiemēro iesaldēto kontu papildināšanai ar:

a) procentiem vai citiem ieņēmumiem no minētajiem kontiem;

b) maksājumiem, kas veicami saskaņā ar līgumiem vai vienošanos, kas tika noslēgti, vai saistībām, kas radušās pirms dienas, kad minētajiem kontiem sāka piemērot 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus; vai

c) maksājumiem, kuri paredzēti tiesas, administratīvos vai šķīrējtiesas nolēmumos, kas pieņemti Savienībā vai kas izpildāmi attiecīgajā dalībvalstī;

ar noteikumu, ka visiem šādiem procentiem, citiem ienākumiem un maksājumiem turpina piemērot 1. punktā paredzētos pasākumus.

7. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro tam, lai sniegtu, apstrādātu vai izmaksātu līdzekļus, citus finanšu aktīvus vai saimnieciskos resursus vai sniegtu preces un pakalpojumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu savlaicīgu humānās palīdzības sniegšanu vai atbalstītu citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības, ja šādu palīdzību sniedz un citas darbības veic:

a) Apvienoto Nāciju Organizācija, tostarp tās programmas, fondi un citas vienības un struktūras, kā arī tās specializētās aģentūras un saistītās organizācijas;

b) starptautiskās organizācijas;

c) humānās palīdzības organizācijas, kurām ir novērotāja statuss Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajā asamblejā, un minēto humānās palīdzības organizāciju locekļi;

d) divpusēji vai daudzpusēji finansētas nevalstiskās organizācijas, kas piedalās Apvienoto Nāciju Organizācijas humānās palīdzības reaģēšanas plānos, plānos reaģēšanai bēgļu jautājumos, citos Apvienoto Nāciju Organizācijas aicinājumos vai humānās palīdzības kopās, kuras koordinē Apvienoto Nāciju Organizācijas Humānās palīdzības koordinācijas birojs (*OCHA*);

e) organizācijas un aģentūras, kurām Savienība ir piešķīrusi humānās palīdzības partnerības sertifikātu vai kuras dalībvalsts ir sertificējusi vai atzinusi saskaņā ar valsts procedūrām;

f) dalībvalstu specializētās aģentūras; vai

g) šā punkta a)–f) apakšpunktā minēto vienību darbinieki, dotāciju saņēmēji, meitasuzņēmumi vai īstenošanas partneri, kamēr un ciktāl tie darbojas minētajā statusā.

8. Gadījumos, uz kuriem neattiecas 7. punkts, un atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut atbrīvot konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus vai arī darīt pieejamus konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus saskaņā ar tādiem nosacījumiem, kādus tās uzskata par atbilstošiem, pēc tam, kad tās ir konstatējušas, ka minēto līdzekļu vai saimniecisko resursu sniegšana ir vajadzīga, lai nodrošinātu savlaicīgu humānās palīdzības sniegšanu vai atbalstītu citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības.

9. Ja piecu darbdienu laikā no dienas, kad saņemts pieprasījums saņemt atļauju saskaņā ar 8. punktu, kompetentā iestāde nav pieņēmusi negatīvu lēmumu, informācijas pieprasījumu vai paziņojumu par papildu laiku, uzskata, ka atļauja ir piešķirta.

Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par jebkuru atļauju, kas piešķirta saskaņā ar šo pantu, četru nedēļu laikā pēc šādas atļaujas saņemšanas.

3. pants

1. Padome, rīkojoties vienprātīgi pēc kādas dalībvalsts vai Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos ("Augstais pārstāvis") priekšlikuma, izveido un groza pielikumā iekļauto sarakstu.

2. Padome 1. punktā minēto lēmumu, tostarp pamatojumu iekļaušanai sarakstā, paziņo attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai, vienībai vai struktūrai vai nu tieši, ja ir zināma tās adrese, vai publicējot paziņojumu, dodot minētajai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai iespēju paust savus apsvērumus.

3. Ja tiek iesniegti apsvērumi vai būtiski jauni pierādījumi, Padome pārskata 1. punktā minētos lēmumus un atbilstīgi informē attiecīgo fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru.

4. pants

1. Pielikumā norāda pamatojumu 1. un 2. pantā minēto fizisko un juridisko personu, vienību un struktūru iekļaušanai sarakstā.

2. Pielikums satur informāciju, kas nepieciešama, lai identificētu attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas, vienības vai struktūras, ja tāda ir pieejama. Attiecībā uz fiziskām personām šāda informācija var ietvert: vārdus, uzvārdus un pieņemtos vārdus; dzimšanas datumu un vietu; valstspiederību; pases un personas apliecības numurus; dzimumu; adresi, ja tā ir zināma; un amatu vai profesiju. Attiecībā uz juridiskām personām, vienībām vai struktūrām šāda informācija var ietvert: nosaukumus; reģistrācijas vietu un datumu; reģistrācijas numuru; un darījumdarbības vietu.

5. pants

1. Lai izpildītu šajā lēmumā paredzētos uzdevumus, Padome un Augstais pārstāvis var veikt personas datu apstrādi, jo īpaši:

a) kas attiecas uz Padomi – lai sagatavotu un veiktu grozījumus pielikumā;

b) kas attiecas uz Augsto pārstāvi – lai sagatavotu grozījumus pielikumā.

2. Vajadzības gadījumā Padome un Augstais pārstāvis apstrādā attiecīgus datus par noziedzīgiem nodarījumiem, ko izdarījušas sarakstā iekļautās fiziskās personas, un par notiesājošiem spriedumiem vai drošības pasākumiem attiecībā uz šādām personām tikai tiktāl, ciktāl šāda apstrāde ir nepieciešama, lai sagatavotu pielikumu.

3. Lai nodrošinātu, ka attiecīgās fiziskās personas var izmantot tiesības, kas tām noteiktas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725 ([5]), šā lēmuma vajadzībām Padome un Augstais pārstāvis tiek noteikti par "pārziņiem" minētās regulas 3. panta 8. punkta nozīmē.

6. pants

Neapmierina nekādus prasījumus saistībā ar līgumu vai darījumu, kura izpildi tieši vai netieši, pilnīgi vai daļēji ir ietekmējuši pasākumi, kas piemēroti saskaņā ar šo lēmumu, tostarp prasījumus par atlīdzināšanu vai jebkādu citu tamlīdzīgu prasījumu, piemēram, prasījumu par kompensāciju vai ar galvojumu nodrošinātu prasījumu, jo īpaši prasījumu pagarināt vai samaksāt obligāciju, galvojumu vai atlīdzību, jo īpaši finansiālu galvojumu vai finansiālu atlīdzību jebkādā formā, ja tos izvirza:

a) norādītās fiziskās vai juridiskās personas, vienības vai struktūras, kas uzskaitītas pielikumā;

b) jebkura fiziska vai juridiska persona, vienība vai struktūra, kas rīkojas ar kādas a) apakšpunktā minētās fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras starpniecību vai tās vārdā.

7. pants

Aizliegts apzināti vai tīši piedalīties darbībās, kuru mērķis vai sekas ir apiet šajā lēmumā izklāstītos aizliegumus.

8. pants

Lai šajā lēmumā izklāstīto pasākumu ietekme būtu pēc iespējas lielāka, Savienība mudina trešās valstis pieņemt šajā lēmumā paredzētajiem pasākumiem līdzīgus ierobežojošus pasākumus.

9. pants

1. Šo lēmumu piemēro līdz 2024. gada 10. oktobrim.

Šo lēmumu pastāvīgi pārskata. To atjauno vai atbilstīgi groza, ja Padome uzskata, ka tā mērķi nav sasniegti.

2. Šā lēmuma 2. panta 7., 8. un 9. punktā minētos izņēmumus attiecībā uz 2. panta 1. un 2. punktu pārskata regulāri un vismaz reizi 12 mēnešos vai pēc jebkuras dalībvalsts, Augstā pārstāvja vai Komisijas steidzama pieprasījuma pēc būtiskas apstākļu maiņas.

10. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

Luksemburgā, 2023. gada 9. oktobrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Y. DÍAZ PÉREZ

PIELIKUMS

[...]